

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a șaptea)

12 aprilie 2018*

„Trimitere preliminară – Mediu – Directiva 92/43/CEE – Conservarea habitatelor naturale – Arii speciale de conservare – Articolul 6 alineatul (3) – Preevaluare în vederea stabilirii necesității de a efectua sau de a nu efectua o evaluare a efectelor unui plan sau ale unui proiect asupra unei arii speciale de conservare – Măsuri care pot fi luate în considerare în acest scop”

În cauza C-323/17,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de High Court (Înalta Curte, Irlanda), prin decizia din 10 mai 2017, primită de Curte la 30 mai 2017, în procedura

People Over Wind,

Peter Sweetman

împotriva

Coillte Teoranta,

CURTEA (Camera a șaptea),

compusă din domnul A. Rosas, președinte de cameră, doamna C. Toader (raportor) și domnul E. Jarașiūnas, judecători,

avocat general: doamna J. Kokott,

grefier: domnul A. Calot Escobar,

având în vedere procedura scrisă,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru People Over Wind și domnul Sweetman, de O. Clarke, solicitor, de O. Collins, BL, și de J. Devlin, SC;
- pentru Coillte Teoranta, de J. Conway, solicitor, de S. Murray, BL, și de D. McGrath, SC;
- pentru Comisia Europeană, de C. Hermes și de E. Manhaeve, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

* Limba de procedură: engleza.

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO 1992, L 206, p. 7, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 109, denumită în continuare „Directiva habitate”).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între People Over Wind, organizație neguvernamentală de protecție a mediului, și domnul Peter Sweetman, pe de o parte, și Coillte Teoranta (denumită în continuare „Coillte”), societate deținută de statul irlandez și care își desfășoară activitatea în sectorul forestier, pe de altă parte, în legătură cu lucrările necesare pentru instalarea cablului care racordează un parc eolian la rețeaua electrică.

Cadrul juridic

Dreptul Uniunii

- 3 Potrivit celui de al zecelea considerent al Directivei habitate:

„întrucât orice plan sau program care ar putea afecta în mod considerabil obiectivele de conservare a unui sit desemnat sau care urmează să fie desemnat trebuie evaluat cu mare atenție”.

- 4 Articolul 2 din această directivă prevede:

„(1) Obiectul prezentei directive este să contribuie la menținerea biodiversității prin conservarea habitatelor naturale și a speciilor de floră și faună sălbatică de pe teritoriul statelor membre în care se aplică tratatul.

(2) În temeiul prezentei directive, se adoptă măsuri de menținere sau readucere la un stadiu corespunzător de conservare a habitatelor naturale și a speciilor de floră și faună sălbatică de importanță comunitară.

(3) Măsurile adoptate în temeiul prezentei directive trebuie să țină seama de condițiile economice, sociale și culturale, precum și de caracteristicile regionale și locale.”

- 5 Articolul 3 alineatul (1) din directiva menționată are următorul cuprins:

„Se instituie o rețea ecologică europeană coerentă, care să reunească ariile speciale de conservare, cu denumirea de Natura 2000. Compusă din situri care adăpostesc tipurile de habitate naturale enumerate în anexa I și habitatele speciilor enumerate în anexa II, această rețea permite menținerea sau, după caz, readucerea la un stadiu corespunzător de conservare în aria lor de extindere naturală a tipurilor de habitate naturale și a habitatelor speciilor respective.

[...]”

6 Articolul 6 din aceeași directivă prevede:

„(1) Pentru ariile speciale de conservare, statele membre adoptă măsurile de conservare necesare, inclusiv, după caz, planuri de gestionare adecvate, speciale sau incluse în alte planuri de dezvoltare, precum și actele administrative sau clauzele contractuale adecvate în conformitate cu necesitățile ecologice ale tipurilor de habitate naturale din anexa I sau ale speciilor din anexa II prezente pe teritoriul respectivelor situri.

(2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a evita, pe teritoriul ariilor speciale de conservare, deteriorarea habitatelor naturale și a habitatelor speciilor, precum și perturbarea speciilor pentru care au fost desemnate respectivele arii, în măsura în care perturbările respective ar putea fi relevante în sensul obiectivelor prezentei directive.

(3) Orice plan sau proiect care nu are o legătură directă cu sau nu este necesar pentru gestionarea sitului, dar care ar putea afecta în mod semnificativ aria, *per se* sau în combinație cu alte planuri sau proiecte, trebuie supus unei evaluări corespunzătoare a efectelor potențiale asupra sitului, în funcție de obiectivele de conservare ale acestuia din urmă. În funcție de concluziile evaluării respective și în conformitate cu dispozițiile alineatului (4), autoritățile naționale competente aprobă planul sau proiectul doar după ce au constatat că nu are efecte negative asupra integrității sitului respectiv și, după caz, după ce au consultat opinia publică.

(4) Dacă, în ciuda unui rezultat negativ al evaluării efectelor asupra sitului și în lipsa unei soluții alternative, planul sau proiectul trebuie realizat, cu toate acestea, din motive cruciale de interes public major, inclusiv din rațiuni de ordin social sau economic, statul membru ia toate măsurile compensatorii necesare pentru a proteja coerența globală a sistemului Natura 2000. Statul membru informează Comisia cu privire la măsurile compensatorii adoptate.

În cazul în care situl respectiv adăpostește un tip de habitat natural prioritar și/sau o specie prioritară, singurele considerente care pot fi invocate sunt cele legate de sănătatea sau siguranța publică, de anumite consecințe benefice de importanță majoră pentru mediu sau, ca urmare a avizului Comisiei, de alte motive cruciale de interes public major.”

Dreptul irlandez

- 7 High Court (Înalta Curte, Irlanda) precizează că autorizația de construire este reglementată de Planning and Development Acts (Legile privind amenajarea teritoriului și urbanismul), precum și de regulamentele adoptate în temeiul acestora. Autoritatea competentă este autoritatea locală însărcinată cu amenajarea teritoriului și este posibilă exercitarea unei căi de atac la An Bord Pleanála (Comisia Națională pentru Soluționarea Contestațiilor în materie de Amenajare a Teritoriului, Irlanda).
- 8 Anumite tipuri de lucrări sunt considerate „lucrări exceptate” și, sub rezerva anumitor excepții, nu sunt supuse autorizării în temeiul Legilor privind amenajarea teritoriului și urbanismul. Astfel, constituie un exemplu de lucrare exceptată „efectuarea de către orice prestator autorizat să furnizeze un serviciu referitor la electricitate a unei lucrări care constă în instalarea subterană de conducte principale, țevi, cabluri sau alte echipamente în scopul efectuării prestației”.
- 9 Cu toate acestea, proiectele „de lucrări exceptate” pot fi supuse altor tipuri de autorizații sau unei proceduri de adoptare. European Communities (Birds and Natural Habitats) Regulations 2011 [Regulamentul din 2011 adoptat în cadrul Comunităților Europene (Păsări și habitate naturale) (denumit în continuare „Regulamentul din 2011”)] se aplică altor proiecte decât lucrările supuse unei autorizații de construire, în sensul Legilor privind amenajarea teritoriului și urbanismul. Pe de altă

parte, o lucrare care face parte din categoria „lucrări exceptate” trebuie să fie totuși supusă unei autorizații în temeiul Legilor privind amenajarea teritoriului și urbanismul, atunci când se impune efectuarea unei evaluări corespunzătoare în temeiul articolului 6 alineatul (3) din Directiva habitate.

10 Potrivit articolului 42 din Regulamentul din 2011:

„1. O preevaluare în vederea stabilirii necesității unei evaluări corespunzătoare a unui plan sau a unui proiect pentru care a fost primită o cerere de autorizare sau pe care o autoritate publică dorește să îl întreprindă sau să îl adopte și care nu are o legătură directă cu sau nu este necesar pentru gestionarea sitului ca sit european se efectuează de către autoritatea publică cu scopul de a evalua, făcând apel la cele mai relevante cunoștințe științifice și în funcție de obiectivele de conservare a sitului, dacă planul sau proiectul respectiv, *per se* sau în combinație cu alte planuri sau proiecte, ar putea afecta în mod semnificativ situl european.

2. O autoritate publică efectuează o preevaluare în vederea stabilirii necesității unei evaluări corespunzătoare în temeiul alineatului 1 înainte de autorizarea unui plan sau a unui proiect sau înainte de adoptarea unei decizii de a întreprinde sau de a adopta un plan sau un proiect.

[...]

6. Autoritatea publică stabilește că o evaluare corespunzătoare a unui plan sau a unui proiect este necesară în cazul în care planul sau proiectul nu are o legătură directă cu sau nu este necesar pentru gestionarea sitului ca sit european și dacă nu se poate exclude, pe baza unor informații științifice obiective în urma unei preevaluări în temeiul prezentului articol, că planul sau proiectul, *per se* sau în combinație cu alte planuri sau proiecte, va afecta în mod semnificativ un sit european.

7. Autoritatea publică stabilește că o evaluare corespunzătoare a unui plan sau a unui proiect nu este necesară în cazul în care planul sau proiectul nu are o legătură directă cu sau nu este necesar pentru gestionarea sitului ca sit european și dacă se poate exclude, pe baza unor informații științifice obiective în urma unei preevaluări în temeiul prezentului articol, că planul sau proiectul, *per se* sau în combinație cu alte planuri sau proiecte, va afecta în mod semnificativ un sit european.”

Litigiul principal și întrebarea preliminară

11 Litigiul principal privește evaluarea efectelor potențiale ale instalării cablului de racordare a unui parc eolian la rețeaua electrică asupra a două arii speciale de conservare din cadrul rețelei ecologice europene Natura 2000, dintre care cea a râului Barrow și cea a râului Nore (Irlanda). Această arie constituie un habitat pentru subspecia irlandeză de scoică perliferă de apă dulce (*margaritifera durrovensis*, denumită în continuare „scoica perliferă din Nore”). Această specie figurează în anexa II la Directiva habitate. Populația adultă care subzistă a acestei scoici perlifere se ridică, potrivit estimărilor raportate de către instanța de trimitere, la numai 300 de indivizi, după ce a atins un număr de 20 000 de indivizi în cursul anului 1991. Speranța de viață a fiecărui individ s-ar situa între 70 și 100 de ani, dar scoica perliferă din Nore nu s-ar fi reproduș din anul 1970. Potrivit acestei instanțe, din anchetele recente de monitorizare reiese că această specie este pe cale de dispariție din cauza sedimentării ridicate a albiei râului Nore, la care specia menționată este deosebit de vulnerabilă, întrucât această sedimentare împiedică repopularea cu succes a râului menționat cu indivizi tineri.

12 Autorizația necesară pentru construirea parcului eolian în discuție în litigiul principal, cu excepția conectării sale la rețea, făcuse anterior obiectul unor proceduri. Această autorizație, acordată în cursul anului 2013 de către Comisia Națională pentru Soluționarea Contestațiilor în materie de Amenajare a Teritoriului, a fost supusă diferitor condiții. Astfel, potrivit condiției 17 referitoare la această autorizație, „[c]onstrucția lucrării va fi gestionată în conformitate cu un plan de gestionare a construcției care va fi prezentat autorității însărcinate cu amenajarea teritoriului și care va fi convenit

- în scris cu această autoritate înainte de începerea lucrării. Acest plan va furniza detaliile practicilor din construcții preconizate pentru lucrare, inclusiv [...] (k) mijloacele de a se asigura că scurgerea apelor de suprafață este controlată astfel încât nicio aluviune sau alți poluanți să nu intre în cursurile de apă [...]”.
- 13 În urma acordării acestei autorizații, beneficiarul lucrării a abordat chestiunea racordării la rețeaua electrică a parcului eolian vizat prin intermediul unui cablu, această racordare constituind obiectul litigiului principal.
- 14 Reclamanții din litigiul principal consideră că poluanții fluviali care rezultă din instalarea cablului de racordare menționat, precum aluviunile și sedimentele, vor avea un impact negativ asupra scoicii perlifere din Nore.
- 15 Coillte susține că instalația în discuție în litigiul principal constituie o „lucrare exceptată” de la autorizare, în sensul legislației naționale aplicabile în materie de construcții. Cu toate acestea, ea admite că, în ipoteza în care proiectul ar necesita o evaluare corespunzătoare a efectelor asupra mediului, ar trebui obținută o autorizație în materie de amenajare a teritoriului de la autoritatea locală însărcinată cu această amenajare.
- 16 În vederea stabilirii necesității de a efectua o asemenea evaluare corespunzătoare, societatea a angajat consultanți însărcinați cu efectuarea examinării menționate (denumită în continuare „preevaluarea”).
- 17 Raportul de preevaluare întocmit de acești consultanți a concluzionat printre altele următoarele:
- „(a) în absența unor măsuri de protecție, există un risc de eliberare de materii solide în suspensie în corpurile de apă de-a lungul traseului propus, inclusiv în locurile de foraj direcțional;
- (b) în ceea ce privește [scoica perliferă din Nore], în cazul în care realizarea lucrării propuse de racordare prin cablu ar conduce la eliberarea de aluviuni sau de poluanți, cum ar fi betonul, în zona râului în care se află populația de scoici perlifere, prin intermediul unor râuri sau pâraie, atunci populația de scoici perlifere ar fi afectată în mod negativ. Sedimentarea de prundiș poate împiedica trecerea unui flux suficient de apă prin prundiș, ceea ce ar conduce la privarea de oxigen a populației tinere de [scoici perlifere din Nore].”
- 18 Din dosarul de care dispune Curtea reiese că în acest raport au fost analizate de asemenea unele „măsuri de protecție”.
- 19 Ulterior, în temeiul raportului menționat, „gestionarul programului” a formulat următoarea recomandare către Coillte:
- „După cum se arată în detaliu în raportul [...] de preevaluare în vederea stabilirii necesității unei evaluări corespunzătoare, în temeiul concluziilor acestui raport și în lumina celor mai relevante cunoștințe științifice, lucrările de conectare la rețea nu vor afecta în mod semnificativ siturile europene pertinente, în lumina obiectivelor de conservare a siturilor europene, *per se* sau în combinație cu parcul de eoliene din Cullenagh [(Irlanda)] și cu alte planuri sau proiecte, și nu este necesară o evaluare corespunzătoare. S-a ajuns la concluziile care precedă în temeiul distanței dintre conectarea preconizată a Cullenagh la rețea și siturile europene, precum și în temeiul măsurilor de protecție care au fost integrate în concepția lucrărilor proiectului.”
- 20 Întrucât a reținut motivele și recomandarea menționate anterior, Coillte, în calitate de autoritate publică prevăzută la articolul 42 din Regulamentul din 2011, a decis că nu era necesară în speță nicio evaluare corespunzătoare, în sensul articolului 6 alineatul (3) din Directiva habitate.

- 21 Instanța de trimitere consideră că decizia conform căreia nu era necesară o evaluare corespunzătoare se întemeiază pe „măsurile de protecție” menționate în raportul de preevaluare. Această instanță precizează că măsurile de protecție propuse și luate în considerare de autorii acestui raport nu sunt la fel de stricte ca cele impuse la condiția 17 litera (k) din autorizația acordată pentru construcția parcului eolian vizat.
- 22 Având în vedere considerațiile care precedă, High Court (Înalta Curte) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:
- „Dacă sau în ce condiții pot fi luate în considerare măsuri de atenuare atunci când se efectuează o preevaluare în vederea stabilirii necesității unei evaluări corespunzătoare în temeiul articolului 6 alineatul (3) din Directiva habitate [...]?”

Cu privire la întrebarea preliminară

- 23 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că articolul 6 din Directiva habitate impune statelor membre o serie de obligații și de proceduri specifice care urmăresc să asigure, astfel cum reiese din articolul 2 alineatul (2) din această directivă, menținerea sau, după caz, readucerea la un stadiu corespunzător de conservare a habitatelor naturale și în special a ariilor speciale de conservare (Hotărârea din 11 aprilie 2013, Sweetman și alții, C-258/11, EU:C:2013:220, punctul 36 și jurisprudența citată, precum și Hotărârea din 21 iulie 2016, Orleans și alții, C-387/15 și C-388/15, EU:C:2016:583, punctul 31).
- 24 Potrivit jurisprudenței Curții, dispozițiile articolului 6 din Directiva habitate trebuie interpretate ca un ansamblu coerent în raport cu obiectivele de conservare prevăzute de această directivă. Astfel, alineatele (2) și (3) ale acestui articol urmăresc asigurarea aceluiași nivel de protecție a habitatelor naturale și a habitatelor speciilor, în timp ce alineatul (4) al articolului respectiv nu constituie decât o dispoziție derogatorie de la a doua teză a alineatului (3) menționat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 14 ianuarie 2016, Grüne Liga Sachsen și alții, C-399/14, EU:C:2016:10, punctul 52, precum și jurisprudența citată).
- 25 Astfel, articolul 6 din directiva menționată repartizează măsurile în trei categorii, și anume măsurile de conservare, măsurile de prevenire și măsurile compensatorii, prevăzute la alineatele (1), (2) și, respectiv, (4) ale acestui articol. Din textul articolului 6 din Directiva habitate reiese că această dispoziție nu conține nicio referire la noțiunea „măsură de atenuare” (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 iulie 2016, Orleans și alții, C-387/15 și C-388/15, EU:C:2016:583, punctele 57 și 58, precum și jurisprudența citată).
- 26 Reiese că, astfel cum rezultă din motivarea cererii de decizie preliminară, trebuie să se înțeleagă că măsurile pe care instanța de trimitere le califică drept „măsuri de atenuare” și pe care Coillte le numește „măsuri de protecție” desemnează măsuri care urmăresc evitarea sau reducerea efectelor prejudiciabile ale proiectului preconizat asupra sitului în cauză.
- 27 Astfel, prin intermediul întrebării formulate, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 6 alineatul (3) din Directiva habitate trebuie interpretat în sensul că, pentru a stabili dacă este sau nu este necesar să se efectueze ulterior o evaluare corespunzătoare a efectelor unui proiect asupra unui sit vizat, este posibil, în faza preevaluării, să se ia în considerare măsurile care urmăresc evitarea sau reducerea efectelor prejudiciabile ale proiectului menționat asupra acestui sit.
- 28 Potrivit celui de al zecelea considerent al Directivei habitate, orice plan sau program care ar putea afecta în mod considerabil obiectivele de conservare a unui sit desemnat sau care urmează să fie desemnat trebuie evaluat cu mare atenție. Acest considerent își găsește expresia la articolul 6 alineatul (3) din această directivă, care prevede în special că un plan sau un proiect care ar putea

- afecta în mod semnificativ situl vizat nu poate fi autorizat fără o evaluare prealabilă a efectelor sale asupra sitului (Hotărârea din 7 septembrie 2004, Waddenvereniging și Vogelbeschermingsvereniging, C-127/02, EU:C:2004:482, punctul 22).
- 29 După cum a amintit Curtea, articolul 6 alineatul (3) din Directiva habitate evidențiază două faze. Cea dintâi, vizată în prima teză a acestei dispoziții, impune statelor membre obligația de a efectua o evaluare corespunzătoare a efectelor unui plan sau ale unui proiect asupra unui sit protejat atunci când există o probabilitate ca planul sau proiectul respectiv să afecteze în mod semnificativ acest sit. Cea de a doua fază, vizată în doua teză a aceleiași dispoziții, care intervine ca urmare a evaluării corespunzătoare menționate, limitează autorizarea unui astfel de plan sau proiect la condiția ca acesta să nu aibă efecte negative asupra integrității sitului respectiv, sub rezerva dispozițiilor articolului 6 alineatul (4) din această directivă (Hotărârea din 21 iulie 2016, Orleans și alții, C-387/15 și C-388/15, EU:C:2016:583, punctele 44 și 46, precum și jurisprudența citată).
- 30 Trebuie adăugat că articolul 6 alineatul (3) din Directiva habitate include de asemenea principiul precauției și permite prevenirea eficientă a efectelor negative asupra integrității siturilor protejate care rezultă din planurile sau din proiectele preconizate. Un criteriu de autorizare mai puțin strict decât cel prevăzut în această dispoziție nu poate garanta la fel de eficient realizarea obiectivului de protecție a siturilor urmărit prin dispoziția respectivă (Hotărârea din 26 aprilie 2017, Comisia/Germania, C-142/16, EU:C:2017:301, punctul 40 și jurisprudența citată).
- 31 În speță, astfel cum admit părțile din litigiul principal și Comisia, problemele ridicate de instanța de trimitere privesc doar faza de preevaluare. Mai precis, instanța de trimitere solicită să se stabilească dacă măsurile care urmăresc evitarea sau reducerea efectelor prejudiciabile ale unui plan sau ale unui proiect asupra sitului vizat pot fi luate în considerare în stadiul preevaluării, pentru a stabili dacă este necesar să se efectueze o evaluare corespunzătoare a efectelor planului sau proiectului respectiv asupra acestui sit.
- 32 Articolul 6 alineatul (3) din Directiva habitate prevede în mod clar că obligația de a efectua o evaluare depinde de următoarele două condiții cumulative: planul sau proiectul în discuție trebuie să nu aibă o legătură cu gestionarea sitului sau să nu fie necesar pentru ea și trebuie să poată afecta situl în mod semnificativ.
- 33 Din dosarul de care dispune Curtea reiese că instanța de trimitere consideră că este îndeplinită prima dintre aceste condiții.
- 34 În ceea ce privește a doua condiție, potrivit unei jurisprudențe constante, articolul 6 alineatul (3) din Directiva habitate supune îndeplinirea cerinței unei evaluări corespunzătoare a efectelor unui plan sau ale unui proiect condiției existenței unei probabilități sau a unui risc ca planul sau proiectul respectiv să afecteze în mod semnificativ situl în cauză. Luând în considerare în special principiul precauției, un asemenea risc există atât timp cât nu se poate exclude, pe baza unor elemente obiective, că respectivul plan sau proiect afectează în mod semnificativ situl în cauză (Hotărârea din 26 mai 2011, Comisia/Belgia, C-538/09, EU:C:2011:349, punctul 39 și jurisprudența citată). Aprecierea acestui risc trebuie realizată printre altele în lumina caracteristicilor și a condițiilor de mediu specifice ale sitului vizat de un astfel de plan sau proiect (a se vedea în acest sens Hotărârea din 21 iulie 2016, Orleans și alții, C-387/15 și C-388/15, EU:C:2016:583, punctul 45, precum și jurisprudența citată).
- 35 După cum susțin reclamantii din litigiul principal și Comisia, împrejurarea că, astfel cum a arătat instanța de trimitere, măsurile care urmăresc evitarea sau reducerea efectelor prejudiciabile ale unui plan sau ale unui proiect asupra sitului vizat sunt luate în considerare în cadrul aprecierii necesității de a efectua o evaluare corespunzătoare presupune că este plauzibil ca situl să fie afectat în mod semnificativ și că, în consecință, trebuie să se efectueze o astfel de evaluare.

- 36 Această concluzie este confirmată de faptul că o analiză completă și precisă a măsurilor de natură să evite sau să reducă eventualele efecte semnificative asupra sitului vizat nu trebuie efectuată în stadiul fazei de preevaluare, ci chiar în cel al evaluării corespunzătoare.
- 37 Luarea în considerare a unor asemenea măsuri încă din faza de preevaluare ar fi susceptibilă să aducă atingere efectului util al Directivei habitate în general, precum și fazei de evaluare în particular, din moment ce această din urmă fază și-ar pierde obiectul și ar exista un risc de eludare a acestei faze de evaluare, care constituie totuși o garanție esențială prevăzută de această directivă.
- 38 În această privință, jurisprudența Curții insistă asupra împrejurării că evaluarea efectuată în temeiul articolului 6 alineatul (3) din Directiva habitate nu poate să prezinte lacune și trebuie să cuprindă constatări și concluzii complete, precise și definitive, de natură să înlăture orice îndoială științifică rezonabilă cu privire la efectele lucrărilor preconizate asupra sitului protejat respectiv (Hotărârea din 21 iulie 2016, Orleans și alții, C-387/15 și C-388/15, EU:C:2016:583, punctul 50, precum și jurisprudența citată).
- 39 În plus, articolul 6 alineatul (3) din Directiva habitate este cel care conferă unor persoane precum reclamantii din litigiul principal printre altele un drept de a participa la o procedură de adoptare a unei decizii privind o cerere de autorizare a unui plan sau a unui proiect care poate avea un efect semnificativ asupra mediului (a se vedea în acest sens Hotărârea din 8 noiembrie 2016, Lesoochránárske zoskupenie VLK, C-243/15, EU:C:2016:838, punctul 49).
- 40 Având în vedere ansamblul considerațiilor care precedă, este necesar să se răspundă la întrebarea adresată că articolul 6 alineatul (3) din Directiva habitate trebuie interpretat în sensul că, pentru a stabili dacă este necesar să se efectueze ulterior o evaluare corespunzătoare a efectelor unui plan sau ale unui proiect asupra unui sit vizat, nu este necesar, în faza preevaluării, să se ia în considerare măsurile care urmăresc evitarea sau reducerea efectelor prejudiciabile ale planului sau proiectului respectiv asupra acestui sit.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 41 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a șaptea) declară:

Articolul 6 alineatul (3) din Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică trebuie interpretat în sensul că, pentru a stabili dacă este necesar să se efectueze ulterior o evaluare corespunzătoare a efectelor unui plan sau ale unui proiect asupra unui sit vizat, nu este necesar, în faza preevaluării, să se ia în considerare măsurile care urmăresc evitarea sau reducerea efectelor prejudiciabile ale planului sau proiectului respectiv asupra acestui sit.

Semnături